

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

2/17

Ampumarata 150m
Ampumarata 200m
Hirviradat

**KEVÄT-HÄLVÄN MONET
KURSSIT HOUKUTTELIVAT
OSALLISTUJIA KAUEMPAAKIN**

Kansainvälinen taistelupelastajakurssi järjestettiin Saksassa

Kevään ammuntoja: SRA-kurssi, pistoolikurssi ja ampumapäivä

Erikoisrajajääkäreiden killan jotos Immolassa

Pistoolikurssilla harjoiteltiin esimerkiksi liikkeestä ampumista. Turvallisuudesta pidettiin huolta yhden kouluttajan seuratussa yhtä ampujaa kerrallaan.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy syyskuussa 2017. Aineisto sitä varten on toimitettava 1.9.2017 mennessä.

ISSN-L 2242-4679
ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento
jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

Kimmo Korhonen
050 4950 811
kimmo.korhonen@maakuntakomppania.fi

Pääkouluttaja

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 123
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Painopaikka

Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla: Jenni Paasio
Kuvat sisällyssivulla: USAREUR

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
ja VARMISTIN RY FACEBOOKISSA
<https://www.facebook.com/phmaakk>
<https://www.facebook.com/varmistin>
SEKÄ TWITTERISSÄ
<https://twitter.com/varmistin>
@Varmistin #varmistin

ICLS-kurssilla Wiesbadenissa United States Army European (USAREUR) tukikohdassa.

VARMISTIN NRO 2 30.06.2017 9. vuosikerta TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Väepelin palsta 5

Aluetoimisto 6

Marssikevät 7

SRA-kurssi 8-9

Kevät-Hälvä 10-11

Ampumapäivä 12-13

ICLS 14-15

Pistoolikurssi 16-17

Rajakokemuksia 18-19

PÄÄTOIMITTAJA

Kevät käynnistyi kohdaltani huomattavan aktiivisemmin kuin muutamana edellisellä vuonna. Sähköpostiin tuli ilmoitusta milloin mistäkin kurssista, johon kannattaisi osallistua. Ja minähän osallistuin. Kevät-Hälväänkin ilmoittauduin peräti kahdelle samanaikaiselle kurssille. Pääasiallisesti toimin tulenjohtokurssin mukana, mutta suoritin ohessa myös muuttaman tunnin mittaisen B-ajolupakurssin.

Tammikuussa päivystäjä laittoi viestiä pistoolikurssista, ja hetken aikaa mietittyäni ilmoittauduin myös tälle helmikuusta toukokuuhun kestäväälle peruskurssille. Joka toinen maanantai-iltana kului raittiissa ulkoilmassa, oli sää millainen tahansa. Kurssi herätti paljon kiinnostusta, ja niin kurssilaiset kuin kateelliset vierestä seuranneet olivat sitä mieltä, että uudelle kurssille on tilausta. Sellainen ollaankin järjestämässä, mutta ajankohta ja toteutus ovat vielä auki. Toivottavasti tämän kurssin käyneille voidaan järjestää myös jatkokurssi, sillä sellainenkin kiinnostaisi monia kurssilaisia.

Pelkällä pistoolilla ampumiseksi ei kevät mennyt. Toukokuun loppuun sijoitetun ampumapäivän aikana pääsin pitkältä aikaa myös rynnäkkökivääriin ja kuvassakin näkyvän konekivääri PKM:n taakse tähtäilemään tauluja.

Kuva: Antti Pahalhti

Jos kevät on ollut kohdallani kiireinen, on se sitä ollut muillakin. Moni muukin on osallistunut kevään aikana useaan harjoitukseen, ja heiltä olen saanut enemmän tai vähemmän vaatimalla sisältöä lehteen. Ilman taittajia, kirjoittajia ja kuvaajia tämä lehti ei olisi tämännäköinen. Tarkoitan tämän siis hyvällä. Tälläkin kertaa lukijalle avautuu monipuolinen kattaus erilaisista tapahtumista, jollaisiin sinäkin maakuntajoukkoihin kuuluvana pääset osallistumaan. Lisätietoja kurseista ja muista tapahtumista osoitteessa mpk.fi/koulutuskalenteri. Seuraa myös sähköpostiasi; päivystäjä välittää kurssimainoksia ja muistutuksia erilaisista tapahtumista, esimerkiksi jalkamarsseista. Etkö saa viestejä päivystäjältä? Laita viestiä päivystäjä@maakuntakomppania.fi.

Taittajakaksikostamme toinen on päättänyt lopettaa nämä hommat. Jarmo Siiralle kiitokset taittotyöstä viime vuoden muutamiin lehtiin, sekä erityiskiitos edelliselle lehteen aikaansaadusta ulkoasumuutoksesta. Juha Muje jatkaa viime vuoden tapaan taittotyötä, mutta lehti tarvitsee myös toisen osaajan jakamaan työtaakkaa. Olisiko sinulla taitoa ja kiinnostusta tulla avuksemme? Ota yhteyttä, kysyäkin saa.

Kevät oli rankka ja uuvuttava niin työn kuin harrastustenkin puolesta, mutta mieltä ylensi aluetoimistolta lähetetty kirje, jossa ilmoitettiin ylennyksestä. Tämä rouva vääpeli (res.) kiittää. Nyt on aika nauttia Suomen suvesta säästä ja loman ajankohdasta riippumatta:

Nauti uusia perunoita ja voita,
mansikoita ja makkaroita.
Tee saunaan tuore vasta,
ja varpaat veteen kasta.
Ihastele poutapilviä,
siristele auringossa silmiä.
Älä murehdi ötököitä,
vietä rauhallisia kesäöitä!

Lomaterveisin,
Jenni
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

VÄÄPELI

Perusteet kuntoon ennen hathat-temppuja

Ymmärrä mitä muut komppaniassasi tekevät, osaa mitä suorat alaisesi ja esimiehesi tekevät, hallitse oma vastuualueesi.

Olen paininut viime aikoina kovasti kehittymiseen ympäristössä. Vanhempi lapseni, 8-vuotias poikani, haluaisi toisessa harrastuksessaan siirtyä yli 12-vuotiaiden ryhmään. Kasvatukselliset haasteet tulevat mukavasti esiin, kun lapsi tulisi saada motivoituneeksi hiomaan perusteita vielä tovin sen sijaan että siirtyisi ryhmään, jossa muut ovat harrastaneet lajia useita vuosia pidempään. Pidempään lajia harrastaneet kun hallitsevat lajin vaatimat liikeperusteet, osaavat tehdä jo vähän vaativampiakin asioita sekä ymmärtävät lajissa vahvistumiseen vaadittavan oheisharjoittelun, ja sen miksi valmentajat vaativat heitä harjoittelemaan myös niitä ihan alkeelliselta tuntuvia perusteitakin. Tuon yhtälön selkeyttäminen 8-vuotiaalle on aika vaativaa.

Useimmiten lähtökohta kehittymiselle on kokonaisuuden hahmottamisessa. Karkeasti sanottuna esimerkiksi oppiakseen sukeltamaan on ensin opittava hengittämään, ja harjoiteltava hengittämistä, vaikka osaisikin jo sukeltaa. Sama kehittymisen periaate toimii myös meidän paikallisjoukossamme. Ollaksemme toimiva osa paikallispataljoonaa, on meidän ennen kaikkea ymmärrettävä keitä me olemme, mitä teemme ja miksi. Ollaksemme sitten toimiva paikallispataljoona on meidän myös ymmärrettävä keitä muita pataljoonaa kuuluu, ja mitkä ovat näiden muiden yksiköiden tehtävät kokonaisuuden kannalta.

Paikallisjoukkomme elää tällä hetkellä jonkinlaista murrosvaihetta. Päijät-Hämeen maakuntakomppanian 10-vuotisen taipaleen aikana erilaisissa harjoituksissa on aina törmännyt tuttuihin kasvoihin ja harjoitteiden sisältö on keskittynyt aiemmin harjoittelun toiminnan eteenpäin viemiseen eli koko ajan on siirrytty vaativimpiin harjoitteisiin. Osalle toiminnasta pidempään pois olleille onkin siten ollut haasteita palata mukaan, kun yhtäkkiä pitäisikin osata jo ns. ison maailman temppuja. Näiden lisäksi mukaan on tullut uusia henkilöitä

ketkä sitten painivat ymmärtääkseen mitä oikein pitää osata, jotta mukana voisi toimia. Motivaatiota hathat-hommiin on monella, mutta perusteiden osaamattomuus uhkaa tappaa motivaation, jos vaatimukset ovat liian kovat.

Nyt siirryttäessä pataljoonatasolle on mukaan tullut lukuisia uusia yksiköitä ja kasvoja, joiden osaamistaso vaihtelee laidasta laitaan. Tämä on kokonaisuuden kannalta erittäin hedelmällistä aikaa, sillä uudet sitoumuksen tehneet tuovat uusia vaatimuksia koulutuksen järjestämiselle. Yksiköiden harjoittelussa perusteita ei ole mitenkään pois suljettu idea, että mukaan menisivät myös pidempään tetsanneet maakkilaiset. Varsin suositeltavaa se on silloin, kun tuntee itse pistoksen sydämessään jonkin perustaidon osalta. Itse tällaisen piston tunnistin ja osallistuin tulenjohton perusteiden kurssille, jossa osaavan kouluttajan ansiosta nyt myös vääpeli on ns. kartalla MGRS-koordinaateista.

Varatkaa siis aikaa itsellenne pohtia miksi teen mitä teen, ja miten se vaikuttaa koko yksikköönne tai pataljoonamme suorituskykyyn. Jos ette osaa vastata kysymykseen, kääntykää esimiehenne puoleen ja pyytäkää selvennystä. Vaatikaa samaa tietysti myös alaisiltanne tai ryhmänne jäseniltä. Jos alaisenne ei ymmärrä mitä on tekemässä, teidän esimiehenä on selkeytettävä tehtävä hänelle. Ketju on niin vahva kuin sen heikoin lenkki. Vahvistakaa siis itseänne, niin vahvistatte koko ketjua. Kun kaikki muutkin tekevät saman, on Päijät-Hämeessä maan vahvin paikallispataljoona.

Hakkaa päälle!

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian vääpeli
Vääpeli (res.)
Jari Kannela
Twitter: @jarikannela

ALUETOIMISTO

Morjensta, Hyvät Lukijat!

Ensimmäisenä kirjoituksenani lehteenne tästä tulee väistämättä esittely. Pääasiallisesti.

Olen majuri Kalle Laaksonen. Otin sektorijohtajan tehtävät vastaan majuri Pasi Virtaselta keskiviikkona 1.2.2017. Sektorini vastuullehan kuuluvat asevelvollisuusasiat. Asevelvollisuusasiat ovat aina olleet – enemmän tai vähemmän – osana palvelustehtäviäni. Nyt ne ovat sitä 100 %:sti jokaisena palveluspäivänä.

Varusmiehenä ja sen palvelusajan jälkeen palvelin ”kesävänskänä” Karjalan Tykistörykmentissä vuosina 1992-1994. Tuon ajanjakson jälkeen opiskelin ja kouluttauduin Kadettikoulussa vuosina 1994-1998. Kadettikoulussa valitsin aselajilinjaksi viestin, vaikka olinkin ”peruskoulutukseltani” tykkimies. Valmistuttuani kadettikurssilta palvelin joukkueenjohtajana ja komppanian varapäällikkönä Riihimäen Viestirykmentissä aina vuoden 1999 syksyyn asti, jolloin siirryin Ilmavoimiin Tikkakoskelle. Tikkakoskella palvelustehtäviini kuuluivat mm. viestipäällikön, kurssin johtajan ja toimistoupseerin tehtävät. Sitten, vuoden 2003 alussa, koitti jälleen siirto: takaisin Viestirykmenttiin. Siellä palvelustehtäviini kuuluivat elektronisen sodankäynnin eri tehtävät, mitkä jatkuivat aina vuoden 2008 syksyyn asti, jolloin menin opiskelemaan ja kouluttautumaan Maanpuolustuskorkeakoulun esiuupseerikurssin ilmasotalinjalle. Kyseisen kurssin aikana sain siirtomääräyksen Hämeen Rykmentin Huoltokouluun. Esiuupseerikurssin loputtua palvelin Huoltokoulussa vuoden 2009 syksystä aina vuoden 2014 loppuun, jolloin Hämeen Rykmentti lakkautettiin, ja muutoksen seurauksena minut määrättiin palvelemaan Panssariprikaatin Hämeen aluetoimistoon.

Vahva ja ammattitaitoinen reservimme on erityinen voimavaramme. Sitä kaikki eivät tiedosta tai muista. Harjoittelut ja kokemusten kautta tehtävät muutokset toimintatapoihimme ovat vahvuutemme – aina. Sotatekninen kehitys on nopeaa, kuten myös niihin sovitut uudet toimintatapamallit. Kehittyä pitää, mutta pitää muistaa ja valmistautua myös siihen muuttumattomaan tosiasiaan, että taistelulentän olosuhteissa voittoa yleensä se puoli, joka on nopein.

Mukavaa ja virkistävää kesää toivottaen,
Majuri Kalle Laaksonen
Sektorijohtaja
Hämeen aluetoimisto
Panssariprikaati

Varmistin onnittelee! Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4.6. ylennettiin seuraavat reserviläiset:

KAPTEENIKSI:
Aaltonen Kati Anneli

YLILUUTNANTIKSI:
Eskolainen Marko Juhani
Viertola Jussi Julius

LUUTNANTIKSI:
Hopeasaari Juho Aarne Ilmari
Maksimainen Antti Juhani
Seppänen Asseri Matias
Tontti Juho Taneli

SOTILASMESTARIKSI:
Mäyrä Janne Juhani

YLIVÄÄPELIKSI:
Naumi Aki Petteri
Ollikainen Jussi Seppo Petteri

VÄÄPELIKSI:
Nupponen Sami Henrikki
Paasio Jenni Maaria
Taavila Marko Petri

YLIKERSANTIKSI:
Leivo Lassi Matias
Samola Kimmo Olavi

KERSANTIKSI:
Kallio Matias
Kuhlman Rami-Valtteri
Laakso Tarja Leena
Mattila Antti Markus Kalervo

ALIKERSANTIKSI:
Leppälä Jesse Joas Sebastian

KORPRAALIKSI:
Karlsson Tomas Kristian

KÄRSIMYSTEN TIE VAI ENDORFIINIA TUOTTAVA SUORITUS

Sitoumuksen tehneiden taistelijoiden velvollisuuksiin kuuluu suorittaa palveluskelpoisuutensa osoittamisessa vaadittava PAK-marssi vähintään kerran vuodessa. Marssisuorituksen voi hoitaa jalkamarssin sijasta myös muilla lajeilla, kuten hiihdolla, soudulla, juoksulla tai pyöräilyllä. Viime vuosien aikana kevään jalkamarssijärjestelyistä on vastannut Huoltajoukkueen henkilöstö. Järjestäjien tavoitteena on harjoitella keväällä riittävästi, jotta osallistuminen kesäkuun alkupuolella olevaan Kesäyön marssiin sujuisi ilman kohtuuttomia rasituksia. Tänä vuonna harjoitusmarssit aloitettiin 8.4. Huhti-toukokuun harjoituskaudella oli yhteensä viisi MPK:n kurssina järjestettyä 25 kilometrin pituista jalkamarssia. Kevään säät näyttivät parhaita puoliaan, kun välillä edettiin lumihangessa ja toisinaan lähes hellelukemissa.

Hyvä vappusää: luntakin alle puoli metriä.

Pääsiäisen kärsimysten tie: hiertymiä ja lämmintä paistetta.

Harjoitusten tukikohdaksi on Lahden varuskunnan lopettamisen jälkeen vakiintunut Lahden Urheilu- ja Messukeskus. Etelä-Suomen parhaiden ulkoilumaastosten reiteillä voidaan toteuttaa marsseja erilaisilla alustoilla. Myöhäisen kevään seurauksena tämä kausi aloitettiin maantiereiteillä, koska hiihtäjät käyttivät maastoreittejä vielä huhtikuun ajan. Pääsiäisen aikaan lankalauantaina marssijat saivat kokea omanlaisista kärsimystä lämpimän auringonpaisteen ja hiertymien muodossa. Vappusää ei varsinaisesti yllättänyt kun edellisenä yönä reitille satoi useamman sentin lumikerros. Maastos-

sa kierretyn reitin aikana edettiin osan matkaa sulassa so- vussa kevään viimeisistä hiihtolenkeistä nauttivien hiihtäjien kanssa. Toukokuussa marssittiin Orimattilassa tutuksi tullut rikotaun rautaristin reitti, jonka jälkeen kierrettiin vielä ker- ran maantienlenkki Lahdessa.

Tämän kevään saldona kaksitoista ihmistä ja kolme koiraa ovat saaneet suoritusmerkinnän. Taitaa vielä muutamalta taistelijalta puuttua suoritus tältä vuodelta. 3J järjesti yh- den tapahtuman jo tammikuussa ja 2J:n marssi lienee tu- lossa heinäkuussa eli suorituksia saadaan tänä vuonna hie- man enemmän. Nyt jokainen tämän vuoden suorituksen jo tehnyt ottaa taistelijaparinsa mukaan ja huolehtii, että kave- rikin saa hoidettua itselleen vuosittaisen suorituksen. Mikä- li taistelijat saavat kerättyä porukkaa marssille, ottakaa yh- teyttä vetäjiin esimerkiksi päivystäjän kautta. Sovitellaan ka- lenterit kohdalleen ja hoidetaan osaston suoritus kuntoon.

Harjoituskauden päätteeksi Tuusulassa marssittava Kesäyön marssi on käynnissä juuri tämän lehden deadlineen aikaan. Harjoitusten perusteella näyttää siltä, että Meidän Komp- paniasta saadaan tapahtumaan liikkeelle suurempi joukko kuin useaan vuoteen. Miten tapahtuma sitten sujuu ja saa- tiinko uusia jäseniä mukaan, siitä seuraavassa Varmistimen julkaisussa. Nauttikaa kesästä ja pitäkää huolta toimintaky- vystäne liikkumalla usein ja monipuolisesti.

Teksti ja kuvat: Sami Väilä

Kevätharjoitus Säkylässä: SRA-ampujakurssi

Suunnitelmissani oli pidemmän aikaa kytenyt ajatus osallistumisesta SRA-kurssille, joka hyväksytysti suoritettuna oikeuttaisi SRA-ampujan statukseen ja osallistumaan lajin kilpailuihin tulevaisuudessa. Kurseja oli tarjolla useita, mutta olin kuullut kehuttavan juuri tätä Säkylässä järjestettävää kurssia. Tutkittuani kurssin sisältöä se poikkesi muista kurseista sen kattavuuden vuoksi, koska kurssi sisältäisi sekä teoriaa, runsaasti SRA-ampumaharjoittelua, ja päättyisi loppulta harjoittelun jälkeen ampumakokeeseen. Olin käsittänyt, että yleisesti kaksipäiväisillä SRA-kurssilla käytännön harjoittelu jää pääosin oppilaan itsensä toteutettavaksi. Säkylässä kurssilla oli tiedossa ampumakokeen harjoittelua 9mm pistoolilla 300 laukauksen verran. Lisäksi olisi hieman käytännön harjoittelua rynnäkkökiväärillä sekä haulikolla. Pääpaino tulisi kuitenkin olemaan pistoolilla harjoittelussa sekä ampumakokeessa. Syy tähän oli pistoolin vaarallisuus ja virheiden suurempi mahdollisuus asetta käsiteltäessä SRA-sääntöjen mukaisesti. Kurssi sinänsä oli melko kaukana ja hintakin oli korkeahko (120 €) verrattuna muihin kurssihin, mutta kurssi oli sen vaivan arvoinen. Majointi ja ruokailu sisältyivät hintaan. Kurssin vetäjä olisi SRA-lajin uranuurtaja Tarmo Rinne.

1. kurssipäivä 25.3.

Ensimmäinen päivä alkoi aamusta teoriaosuudella, jossa esiteltiin yleisesti SRA-lajia. Teoriaosuudessa opeteltiin SRA-sääntöjä ja turvallista aseenkäsittelyä. Iltapäivällä oppilaat jaettiin ryhmiin. Harjoitelimme eri rasteilla aseenkäsittelyä sekä tulevia ampumakokeen rasteja "kuivaharjoitteluna". Illan koittaessa ja kurssipäivän päätyttyä oli tarjolla saunomista, sotilaskodin herkkuja sekä iltapalaa.

2. kurssipäivä 26.3.

Toinen kurssipäivä aloitettiin teoriakokeella, jonka kysymykset käsitelivät edellispäivänä opeteltuja SRA:n lajisääntöjä. Koe oli sinänsä helppo, jos vain oli kuunnellut teoritunnilla Tarmon opetusta. Kirjallista materiaalia sai kuitenkin käyttää apuna, mikäli siihen oli tarvetta.

Kun kokeet oli raapusteltu, siirryimme ampumaradoille harjoittelemaan pistooliammuntoja. Luvassa oli ampumakokeen rastien harjoittelua viidellä eri rastilla. Edelleen kahdella lisärastilla oli SRA-ampumaharjoittelua rynnäkkökiväärillä ja haulikolla. Heti alkuun huomasi kuinka vaikeaa ammunnoissa oli muistaa teoriassa opetettuja SRA:n aseenkäsittelysääntöjä. Harjoitus oli tarpeen. Pitkän päivän jälkeen oli kotiutumisen aika. Kurssi jatkuisi taas seuraavana viikonloppuna.

3. kurssipäivä 1.4.

Kolmantena kurssipäivänä jatkoimme harjoituksia. Nyt jo huomasi kuinka kehitystä oli tapahtunut edelliskerran harjoittelun ansiosta. Enää ei tullut aseenkäsittelyvirheitä, jotka kokeessa tai kilpailussa johtaisivat hylkäykseen. Nyt kun aseenkäsittely alkoi luonnistua ilman suurempaa huomion painotusta, pystyi huomiota kiinnittämään suorituksen nopeuden ja tarkkuuden harjoitteluun. Nämä olisivat ne, jotka lopulta ilman aseenkäsittelyvirheitä takaisivat riittävän nopean ja tarkan suorituksen, joilla tarvittavat pistekertoimet ampumakokeen läpäisemiseen saataisiin. Pitkän ampumapäivän jälkeen maistui taas sauna, sotilaskodin herkut, iltapala ja uni.

4. kurssipäivä 2.4.

Neljäs ja viimeinen kurssipäivä alkoi aamupalan jälkeen kurssin ampumakokeella. Kokeessa ammuttaisiin peräkkäin viisi eri ampumarastia, joita oli harjoiteltu runsaasti edeltävinä kurssipäivinä.

1. Kädet eli kolmeen tauluun kolme laukausta, yksi kuhunkin. Ensin kahdella kädellä, sitten vahvemmalla kädellä ja viimeiseksi heikommalla kädellä.

2. Käännökset eli kolmeen tauluun kolme laukausta kustakin asennosta kääntyen. Ensin selin asennosta kääntyen, oikealta sivulta kääntyen ja viimeiseksi vasemmalta sivulta kääntyen. (Tai toisin päin.)

3. Lippaan vaihto eli selin kääntyen kolmeen tauluun kolme laukausta, lippaanvaihto, kolme laukausta, lippaanvaihto ja kolme laukausta.

4. Kolmesta asennosta kolmeen tauluun kolme laukausta eli seisten kolme laukausta, polviltaan kolme laukausta ja maakuultaan kolme laukausta.

5. Kolmelta eri etäisyydeltä kolmeen tauluun kolme laukausta, etäisyyksien välillä siirryttäessä lippaanvaihto. Ensin 25 m, sitten 15 m ja viimeiseksi 10 m.

Suorituksista laskettiin aika ja osumat, joista saatiin osuumeroin. Kokeen läpäisyraja oli 1,4 ja oma tulokseni oli 2,0167, johon olin tyytyväinen. Tarkat osumat ja varman rauhallinen toiminta.

Loppuun ei voi muuta kuin kehua kurssia. Oli juuri niin hyvä, ja vielä parempikin kuin odotukset olivat. Kannatti matkustaa kauempaakin ja maksaa hiukan enemmän. Runsa ampumaharjoittelu koeluontoisesti takasi varman suorituksen itse ampumakokeessa. Suosittelen!

Teksti: Miki Timonen
Kuvat: SRA-kurssilaiset

KEVÄT-HÄLVÄ 2017

Huhtikuussa Hälvälässä järjestettiin jälleen perinteinen monipuolinen kurssiviikonloppu. Mukaan tultiin uutta oppimaan tai vanhaa kertaamaan. Sää vaihteli viikonlopun aikana auringonpaisteesta räntäkuuroihin, ja tämä oli syytä huomioida vaatetuksessa. Muonitus toimi hyvin ja sotilaskotiautokin kävi paikalla munkkikahveineen.

Tulenjohton perusteet

Perjantaina ohjelmassa oli lähinnä kaluston kuittaaminen. Varsinainen opiskeluosuus alkoi lauantaina. Aluksi kuviteltiin saapuneeni vieraan kielen tunnille, sillä kaikki kuulosti kovinkin heprealta. Pikkuhiljaa kurssin edetessä nekit, nakit, kokit, ykit ja muut tulivat tutuiksi, ja tulenjohtaminenkin aukesi hieman enemmän.

Kalvosulkeisten eli teoriaosuuden ja tauluvaraston luokassa istumisen jälkeen oli vuorossa ulkoilua erillisellä maastouttamisrastilla. Ajoneuvon maastouttaminen metsässä poikkeaa hieman maastouttamisesta asutetulla alueella, sillä on tärkeää käyttää ympäristön mukaisia välineitä ja värejä. Tämä kokeiltiin käytännössä sekä metsän puolella että rakennusten läheisyydessä.

Maastouttamisten jälkeen siirryimme kauemmas harjoitusalueelle etsimään pultteja. Vuoden 2010 karttaan sijoitetut pultit eivät enää olleetkaan löydettävissä kovin helposti, ja jouduimme toteamaan monen pultin hävinneen esim. raivaustöiden seurauksena. Niiden löytäminen oli kuitenkin tärkeää kurssin etenemisen kannalta. Jokaiselle jaetun käsisuuntakehän ominaiskorjauksen määrittämistä varten pitää olla tiedossa kahden pisteen välinen pohjoisluku, joka vihdoinkin selvisi yhden pulttiparin löytyttyä, ja pääsimme tekemisessä eteenpäin.

Kaikkien tarpeellisten laitteiden käyttöharjoittelun jälkeen pääsimme lauantai-illalla kiipeämään ylös jyrkkää mäkeä tulenjohtopaikalle. Muutaman tunnin ajan kävimme läpi

Ajoneuvon maastouttamista asutulla alueella.

Käsisuuntakehän käytön harjoittelua ja ominaiskorjauksen määrittämistä.

opittuja asioita, ja sovelsimme teoriaa käytäntöön kahdessa ryhmässä. Harjoittelu jatkui levon jälkeen heti sunnuntaiamuna, kun kiipesimme uudestaan tulenjohtokukkulalle. Molemmat ryhmät olivat kärsineet miestappioita, mutta emme antaneet sen häiritä erinomaisia suorituksiamme. Kiitos kuuluu päteville kouluttajallemme, joka tarkasti ja täsmällisesti jakoi toistaa ohjeita kerta toisensa jälkeen. Tästä on hyvä jatkaa!

Teksti ja kuvat: Jenni Paasio

Käytännön harjoittelua tulenjohtokukkulalla.

Sotilaspoliisikurssi

Kurssin perustaminen

Pilvisenä helmikuuisena päivänä puhelimeni pirahti. Toisesa päässä huhui Meriläisen Kaitsu. Oli kuulemma tilanteesta tullut sellainen, että Hälvä-17 spol-kurssi kaippaa johtajaa, suunnitelmaa sekä toteutusta. Lyhyen keskustelun päätteeksi lupauduin ottamaan haasteen vastaan, sillä tiesin, että tuttavapiirissäni on vankkaa kouluttajataustaa enkä tulisi jäämään yksin. Oma tilanteeni nimittäin oli kevään edetessä työrintamalla niin tiivis, että oma panokseni tulisi olemaan rajallinen kurssin toteuttamisessa. Ainoa mahdollinen tapa toteuttaa kurssi olisi yhteisvastuullinen tekeminen aktiivisten reserviläisten kanssa.

Ensinnäkin sain omasta komppaniastani luottopakit. Kurssin varajohtajaksi tuli Antti Jokela ja kurssin vääpeliksi Ristomatti Kartano. Lisäksi maakuntajoukkojemme peruspilareista Erkki Vilja sekä Teemu Blomster lupautuivat vastaamaan koulutuksen käytännön toteutuksesta sekä lisäkouluttajien värväämisestä. Meillä oli kasassa teräksisellä ammattitaidolla varustettu tiimi! Pidettiin sitten porukalla suunnittelulavaveri, missä sovimme kurssin tavoitteet, suuntaviivat sekä toteutuksen periaatteet. Lähtökohta oli se, että tarjoamme toiminnallisen ja hyvin järjestetyn voimankäyttöpainotteisen nousujohtaisen paketin osallistujille, jotka haluavat oppia ja vahventaa spol-taitojaan omalla vapaa-ajallaan. Emme halunneet, että kukaan kokisi hukkaavansa vapaan viikonloppunsa huonosti järjestetyille kurssille.

Kurssiviikonloppu

Kurssille tuli 12 osallistujaa. Kaukaisimmat osallistajat olivat Kauhajoelta ja Joensuusta. Ryhmä oli sinänsä vaativa, sillä mukana oli täysiä ammattilaisia sekä täysin ummikkoja koskien spol-teemaamme.

Perjantaina varustamisen jälkeen kurssilaiset majoittuivat Mörssärille, missä varajohtajamme piti illan aluksi oppitunnin siitä, mihin sotilaspoliisiin kuuluu pystyä. Antin lopeteltua Vilja jatkoi paneutuen voimankäytön perusteiden teoriaan. Oppituntien jälkeen päästettiin kurssilaiset lepäämään, sillä tiedossa oli raskas viikonloppu.

Lauantaiaamuna klo 0800 alkoikin sitten tapahtua reippaalla tahdilla. Henkilön kiinnittäminen, hallintaotteet, voimankäyttövälineet, raudoittaminen, siirtäminen, rakennuksen tarkastaminen, henkilön poistaminen ajoneuvosta, Virvepuhelimien käytön periaatteet sekä kulunvalvontapaikka tulivat tutuiksi päivän aikana. Päivä oli äärimmäisen toiminnallinen ja pääosassa oli tekeminen lyhyellä ohjeistuksella. Learning by doing. Hengähdystauot saatiin täytettyä henki-

sen ensiavun sekä tst-oppitunneilla. Illalla klo 2100 kurssilaiset pääsivät lepäämään ja valmistautumaan soveltavaan sunnuntaiamuun.

Sunnuntaina 0800 alkoi kolmen tunnin mittainen case-rata, jonka kurssilaiset suorittivat kahden hengen partioina. Rasteilla sovellettiin opittuja taitoja laidasta laitaan. Haasteet tulivat vastaan marjanpoimijan, sekavan autokuskin, astalolla varustetun pahoinpitelijän, murtoveikon sekä yllättävän nyrkkisankarin hahmoissa. Motivoituneet kurssilaiset selviytyivät rasteista hyvin, vaikka todella haastaviin tilanteisiin oli harjoiteltu vain yksi vuorokausi.

Kurssimme sai hyvää palautetta, ja jatkoa toivottiin. Kurssin toteutumisen kannalta oli äärimmäisen tärkeää, että saimme loistavan kurssin varajohtajan, sekä Ekin ja Teemun johdolla motivoituneet ja ammattitaitoiset kouluttajat. Kiitos, hyvät herrat! Ehkä varsinaisen erityiskiitoksen kohdistan kuitenkin kurssimme vääpelille, joka valmisteli vastuualueensa ja selvitti yllättävät muutokset viikonlopun aikana siten, että toiminta ei kärsinyt missään vaiheessa.

Taas on maailmaa parannettu – tällä kertaa spol-taitojen osalta.

Spol-kurssin johtaja Kapt. (res.) Janne Hartikainen
Kuva: PVVMSK mediatiimi

TOUKOKUUN AMPUMAPÄIVÄ OLI AURINKOINEN

Perusammunnat

Hälvälässä 200 metrin radalla oli aiheena rynnäkkökiväärillä suoritettavat RK2 ja RK7. Radalla toimitsijatehtävistä vastasi huoltojoukkueen trio Arto Tapiomaan johdolla. Tapiomaa oli järjestänyt radalle lämpimät ja aurinkoiset olosuhteet. Kukaan ampujista ei ainakaan julkisesti valittanut liipaisinsormensa kohmeisuutta, ja kun aurinkokin valaisi tauluja takaviistosta, niin häikäistymistään ei voinut käyttää tekosyynä satunnaisiin heikkoihin tuloksiin. Jonkin verran radan rakenteet loivat varjoja tauluihin, ja sen takia aseiden kohdistamiseen oli syytä kiinnittää erityistä huomiota.

Ampujat valmistautumassa kilpasarjan ampumiseen kohdistuslaukausten jälkeen.

RK2 on perinteinen kymmenen laukauksen kilpasarja, jonka tavoitteena on tuhota taulun keskusta ja saada kirjoihin tulokseksi tasan sata, ihan jo näin juhluvuoden kunniaksi. Varastojen uumenista kaivetut aseet kaipasivat paljon kohdistuslaukauksia. Joidenkin aseiden ja ampujien kanssa tehtiin töitä tähtäjäiden avulla, jotta saatiin reikiä taustavallin lisäksi myös tauluun. Kohdistuslaukauksia voisi olla ammunnoissa hieman enemmänkin, jotta kilpasarjasta voitaisiin odottaa parempia tuloksia. Toisaalta samoilla aseilla saatettiin ampua ryhmästä riippuen jotain 68 ja 91 pisteen välillä eli kaikkea ei voi laittaa aseiden syyksi. Aivan juhluvuoden lukemiin ei päästy, mutta kyllä siellä oli kuitenkin useita yli 90 pisteen tuloksia parhaan ampujan saadessa tulostaululle lukeman 93.

RK7 ammutaan kääntäviin tauluihin, ja siinä mitataan ampujan kykyä tehdä nopea ja tähdätty laukaus muutamien sekuntien aikana. Sarja sisältää yhteensä 12 laukausta, ja mukana on myös lippaanvaihtoja. Kokeneemmat ampujat muistavat rytmin hyvin ja osaavat toimia tehokkaasti. Vähemmän ampumakokemuksen omaavat taistelijat saattoivat unohtaa lippaanvaihtoa tai ampuivat luotinsa kerralla vaihtimen ollessa sarjatuliasennossa. RK7:n tulokseen lasketaan osumat taulun numerokehiin. Maksimitulos on siis 12 osumaa, ja tällainenkin tulos nähtiin ainakin kerran.

Rastilla käyneet ampujat olivat mukana hyvällä asenteella ja kokivat tapahtuman tärkeäksi ammuntataitojen ylläpitämi-

sen kannalta. Etenkin sellaiset taistelijat, jotka eivät harrasta ammuntaa muulloin, kokevat tällaiset komppanian tapahtumat tärkeiksi tuntuman säilyttäjiksi. Tällä kerralla ampumatarvikkeita oli tarjolla riittävästi, vain aikataulu asetti rajoituksia. Tiiviillä tahdilla vedetty tapahtuma vähensi patruunavarastoa tällä rastilla noin 1400 patruunan verran.

Teksti: Sami Väliä

Rynnäkkökivääriä taktisesti

Taktisen kiväärikoulutuksen rasti oli alun perin suunniteltu noin neljän tunnin kestoiseksi, mutta se muutettiin aamulla kahden tunnin rastiksi. Rastista karsittiin sisältöä ja koulutusta suoraviivaistettiin. Koulutuksessa käytiin läpi taktisen aseenkäsittelyn perusteita: turvallisen aseenkäsittelyn perusteet, lippaanvaihtoja, häiriönpoistoja, valmiusotteita, ampumasetoita yms.

Taktisella rastilla turvallisuuden takia kaikkien ampujien tuli käyttää suojaliiviä, -laseja ja kypärää.

Rastilla olleiden reserviläisten taitotaso vaihteli melko kokemattomasta ammattimaiseen aseenkäsittelijään. Osa ammunnoista ammuttiin läheltä maalitauluja. Osa ampujista huomasi rynnäkkökiväärin takatähtäimen yötähtäinasennon olevan nopeampi käyttää, kun ampumamatka oli lyhyt ja vaadittu osuma-alue verrattain iso.

Rastin päätteeksi ammuttiin Delta drillistä sovellettu harjoite, jossa testattiin rastilla opettujen asioiden omaksumista. Ampujat ampuivat seisaaltaan kolme laukausta, tekivät lippaanvaihtoa, ampuivat kolme laukausta polvelta ja kolme laukausta makuulta. Maalitauluna oli A4-kokoinen paperi ja ampumamatka noin 20 metriä. Tarkoituksena oli ampua laukaukset tauluun sillä vauhdilla millä tähtäimet sai palautettua maalitauluun, ja laukausten välin pienentyä aina, kun vaihdettiin tukevampaan ampumasetoon.

Teksti: Pirkka Mellanen

PKM-rasti

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen ampumapäivänä yksi ammunnan rastipaikka oli alun perin suunnattu sijoitetuille KK-ampujille. Ongelma oli, ettei monikaan sitoumuksen tehneistä edes tiennyt mikä heidän sijoituksensa ryhmissä on. Rastin vetäjät joutuivat tästä syystä säveltämään ja kohdentamaan PKM-konekiväärit rastiryhmien nuorimmalle osalle. Tämän ampumapaikan ammunnanjohtajina toimi kapteeni Jarmo Parikka sekä vääpeli Tomi Helminen.

Ampujien ryhmäkoot vaihtelivat 10-15 ampujan välillä. Konekiväärejä ei ollut kaikille jakaa, joten vanhempi kaarti sai aseeksi RK:n. Rastilla oli tavoitteena KK-ampujien hallita aseiden kohdistaminen. Apunaan heillä oli tähtäjä, jotka kertoivat osumien suunnan. Tähtäimiin ei pystytty koskaan, koska toivelistalla olleet tähtäimensiirtoavaimet eivät olleet löytäneet tietään Hälvälään. Kohdistuksien (osumapiste) jälkeen KK-ampujien tavoitteena oli saada lyhyillä sarjoilla ammutut laukaukset osumaan tauluun.

RK:lla ampujat kohdistivat aseet kohdistuslaukauksiin ja viimeisenä ammuntana tuli ampua kaksi nopeaa laukausta tauluun, jonka jälkeen aseiden perän tuli laskea alas. Tätä nopeaa kahden laukauksen ampumarytmiä tuli suorittaa lippaanvaihtoineen, niin kauan kun patruunoita riitti. Tähän loppuammuntaan oli varattu kerrankin riittävästi patruunoita, mistä saatiin ampujilta iso kiitos.

Tällä rastilla riitti tekemisen meininki, aseet lauloivat ja ruudinsavu peitti radan. Mitä sitä reserviläinen voi enempää vaatia? Nähtäväksi jää, oliko tämä konekiväärein suoritettu ammunta osaltamme viimeinen Hälvälässä, sillä sinkosektori on asetettu puhdistustoimenpiteiden osalta listan alkupäähän.

Teksti: Tomi Helminen

Kuvat: Marko Pulkkinen, Antti Mattila ja Jenni Paasio

PKM-konekivääri

Vuoden 2017 maakuntajoukkojen joryt

17.8.2017

16.11.2017

Hämeen Aluetoimisto, Kirkkokatu 12.

Alkaen klo 18.00, jollei toisin ilmoiteta.

Jory on avoin tilaisuus kaikille maakuntajoukkoihin sitoumuksen tehneille, tervetuloa!

Vuoden 2017 harjoituksia

Kertausharjoitukset:

PAIKP E KH 28.8.-1.9.2017

Vapaaehtoinen harjoitus:

Paikallispuolustusharjoitus 15.-17.9.2017

MPK:ita tilatut vapaaehtoiset harjoitukset:

Maakuntajoukkojen harjoitus 14.-15.10.2017

Tarkkaile koulutuskalenteria osoitteessa mpk.fi

Lihaskuntotestit ja cooperin testit 2017

Heinä- ja elokuu vapaat

LKT 10.9. sunnuntai klo 18.00 Komento/Huolto

LKT 15.10. sunnuntai klo 18.00 rästitestit

LKT 19.11. sunnuntai klo 18.00 rästitestit

Joulukuu vapaa

Cooper 19.8. lauantai klo 11.00 1. joukkue, KRH

Cooper 16.9. lauantai klo 11.00 Komento/Huolto

Lihaskuntotestit pidetään Tokia-kuntosalilla, Askonkatu 9.

Cooperin testit pyritään pitämään Radiomäen kentällä, vaihtoehtoinen paikka Pikku-Vesijärven ranta. Testit ovat vuosittaiset.

TOUGH VIKING -estejuoksukilpailu

Tough Viking Helsinki pidetään Kaisaniemen puistossa 9. syyskuuta 2017. Reitin pituus on 10 km ja se sisältää yli 25 rajua estettä. Tough Viking on johtava, suurin ja julmin estejuoksukilpailu Pohjoismaissa ja Venäjällä. Tutustu ja ilmoittaudu: toughviking.se/fi

ICLS in GER

Toukokuun 2. päivänä seisoin Helsinki-Vantaan lentoaseman terminaalissa lähtöselvityksessä pv:n iso reppu selässäni. Suuntana oli Saksa ja Frankfurt, josta matka jatkui Wiesbadeniin ja UsarEur tukikohtaan. Syy matkaan oli USA:n ja Saksan asevoimien yhdessä organisoima kansainvälinen taistelupelastajakurssi (ICLS). Kyseinen reissu oli ensimmäinen maanpuolustuksellinen opintoreissuni Suomen rajojen ulkopuolelle. Kurssille osallistui Suomesta 4 ICLS-kurssilaisista ja 3 kouluttajaa. Lisäksi kurssilaisia oli USA:sta, Saksasta, Itävallasta, Ukrainasta ja Tshekeistä.

Koulutukset alkoivat 3. päivän aamuna tukikohdan Dragon's Lairissa esittelyllä ja lyhyellä teoriaopinnolla, jossa painotettiin seuraavia aiheita: Care Under Fire, Tactical Field Care, Combat Casualty Evacuation Care sekä MARCHE (järjestys) = massiiviset verenvuodot, ilmatiet, hengitys, verenkierto, pään alueen traumat ja muut välitöntä ensihoitoa tarvitsevat vammat. Nämä tulivat olemaan tulevien käytännönharjoitusten avaintekijät.

Ensin meidät jaettiin omiin taistelijaryhmiin, joissa kukin vuorollaan tulisi olemaan sekä ryhmänjohtajana että taistelupelastajana. Ensimmäisen päivän käytännön harjoittelut aloitettiin heti vauhdikkaasti. Kuvaavana esimerkkinä aloitimme juoksemalla oman taistelijaryhmän kanssa kantaan juosten kahta 20 litran vesikanisteria tarpeen tullen kantajaa vaihtaen. Välillä punnerrettiin ja taas juostiin jne. Kun kouluttajan mielestä ryhmä oli tarpeeksi rasittunut fyysisesti, meidät ohjattiin savun täyttämään halliin. Hallissa tehtävänä oli ryömimällä edeten löytää savun seasta haavoittuneet, tyrehtyttää verenvuodot kiristysiteellä ja evakuoida haavoittunut ulos hallista. Jotta tilanteesta saatiin stressaavampi, ympäristö täyttyi huudoista ja todellisista aseidenlaukauksista.

Päivän muina aiheina olivat mm.

- taktinen taistelu asutuskeskuksessa, toimiminen ryhmänä ja käsimerkkien käyttö
- pelastaminen ja evakuointi paareilla
- massiivisen verenvuodon tyrehtyttäminen realistiselta tietokoneohjatuilta nukelta
- ilmarinnan- ja puhjenneen keuhkon ensihoito sekä ilmaiteiden avaus
- sotakoiran ensihoito
- nineliner = yhdeksänkohtainen evakuointikuljetuksen tilaaminen radioteitse
- tienvarsipommiin ajaneessa, katolleen kaatuneessa ajoneuvossa annettava välitön ensihoito ja evakuointi

Toisena päivänä kertosimme ensimmäisen päivän asioita niin sanotusti koventuneen stressin alla ja koemuodossa taistelijapareittain toimien. Toisin sanoen, virheistä oppii ja tekemällä oppii. Kolmantena päivänä siirryimme asutuskeskustaisteluharjoitusalueelle, jossa meille jaettiin m14-kiväärit modifioituna airsoft-lukkolaitteella. Tehtävänä oli sovellettuja harjoituksia "omillamme" ilman taustatukea kouluttajilta. Tehtävät liittyivät edellispäivinä harjoiteltuihin käytäntöihin.

Esimerkkinä haavoittuneen evakuointi rakennuksen katolta aktiivisella tulialueella. Eli ensin välitön ensiapu (Care Under Fire), jonka jälkeen suojatulen turvin evakuointi alempaan kerrokseen. Tämän jälkeen laajempi ensiapu (Tactical Field Care) ja paareilla evakuointi rakennuksesta maanalaista viemäriverkostoa pitkin noin 100 m turvalliseen paikkaan maanpinnalle, josta ninelineria käyttäen helikopterievakuointi (Combat Casualty Evacuation Care).

Kun kaikki rastit oli suoritettu ja palaute saatu, oli tunne kuin kaikkensa antaneella. Koulutus oli todella antoisa vaikkakin rankka. Hyvällä fyysisellä ja henkisellä kunnolla kurssista suoriutuu kuitenkin hyvin ja saa paljon. Mielestäni englannin kielellä opiskelu oli paljon opettavaisempaa ainakin omalla kohdalla, koska kaikkeen tulevaan informaatioon täytyy keskittyä 110-prosenttisesti, jotta kaikki tulee ymmärretyksi. Lisäksi koko kurssitoteutus oli hoidettu puitteita säästelemättä sekä pyritty luomaan mahdollisimman realistiset tilanteet ja ympäristöt.

Kun kurssitodistukset oli viimein jaettu ja lähtöpäivä koitti, seurasi kunnianarvoinen huomionosoitus meille suomalaisille taistelijoille. Everstiluutnantti John Paul halusi viedä joukon erinomaisia suomalaisia taistelijoita viettämään päivää nähtävyyksiä katsellen ja lounastaen ennen kotiutumislentoa. Ylpeyttä tuntien oli jälleen hienoa olla osa maamme puolustusta.

Teksti: Miki Timonen
Kuvat: USAREUR

Pistoolikurssin tavoitteet saavutettiin

Kurssin sisältö

Varmistin ry järjesti pistooliperuskurssin 13.2.–29.5. Hälvälässä. Kurssilla koulutettiin toiminnallista pistoolin peruskäsittelyä nousujohteisesti. Kurssi oli kohdennettu pistooliammunnasta kiinnostuneille paikallispataljoonaa kuuluville henkilöille, joilla ei ollut paljon kokemusta pistooliammunnasta. Kurssin tarkoituksen oli antaa valmiudet aseiden turvalliseen ja oikeaan käsittelyyn. Aseen sai kurssin puolesta, ja kouluttajat hoitivat kätevästi patruunoiden yhteistilauksen, jolloin kurssilaisille jäi hoidettavaksi vain maksupuoli omista patruunoistaan. Kaksi osastoa harjoitteli vuoroviikoin maanantai-iltaisina viidestä noin kahdeksaan. Kurssin alussa eteneminen oli hitaampaa ja illat venyivät pidemmiksi. Kurssin loppua kohden harjoitustahti nopeutui turvallisuutta unohtamatta, ja välillä kaikki harjoitteet oli saatu suoritettua jo seitsemän jälkeen.

Kurssilla käsiteltiin mm. seuraavia asioita:

- aseeseen tutustuminen
- aseote, laukaisu, tähtäinkuva, varusteet
- veto, tasonmittaus
- lippaanvaihdot, häiriönpoistot
- tuplalaukaus
- käännökset
- liikkeestä ampuminen
- eri drillejä

Jokaisen kerran päätteeksi ammuttiin yksi drilli, josta kirjattiin aika ja tulos. Kurssilaiset pystyivät näin seuraamaan omaa kehitystään kurssin aikana.

Kurssilaisten kokemuksia

Kurssi alkoi hyvinkin perusteista, mutta haasteita ja vaikeustasoa lisättiin joka kerralla sopivasti. Jokainen sai kuitenkin harjoitella omalla tasollaan, koska joukkoon mahtui monen tasoista ampujaa.

- Kurssi sopi todella hyvin niin aloittelijalle kuin kokeneemmallekin ampujalle. Kurssi aloitettiin perusteista: turvallinen aseenkäsittely, ote aseesta, tähtäminen ja hyvä laukaisu. Näitä perusteita treenattiin koko kurssin ajan ja kurssin edetessä otettiin siihen mukaan mm. häiriöt ja lippaanvaihdot, kertoi Ville Väänänen.

- Myös haastavuutta tuotiin kehiin sopivasti, ettei koko kurssi ollut vain saman tahkoamista. Se, että pistoolit saatiin kurssin puolesta, oli hyvä, sillä monella meistä ei ollut vielä lupia tai omaa asetta, jolla treenata, totesi Tomas Karlsson.

Välillä aseisiin tuli häiriöitä enemmänkin, ja häiriönpoistoja harjoitellessa häiriö saattoi olla suunniteltua suurempi johtaen aseiden purkuun. Kaikesta kuitenkin selvitettiin, ja kurssin edetessä moni kurssilainen hankki oman aseensa. Kouluttajat kertoivat mielellään omista kokemuksistaan eri aseista, ja tämä helpotti päätöksentekoa aseostoksilla.

Sää toi oman haasteensa kurssille: helmikuun pakkasissa kylmässä viimassa ja lumisateessa sormet kohmeessa ampuminen on hieman haasteellista. Pakkasten lauhtuessa vesisäteet ja raekuurot piristivät kurssilaisia. Välillä tuuli niin kovaa, että taulujen pystyssä pysyminen vaati melkoista tukirakenteiden asettelua. Toukokuun puolella aurinkokin pääsi

lämmittämään ampujia. Oikeilla varusteilla kuitenkin selvisi hyvin ja pystyi keskittymään koulutukseen täysipainoisesti.

Kouluttajia kurssilla oli pääasiassa riittävästi, ja kaikki saivat tarvittaessa apua ja neuvoja. Kouluttajien asiantuntemusta arvostettiin suuresti.

”Kouluttajat olivat asiansa ammattilaisia. Suosittelemme kurssia kaikille pistooliammunnasta kiinnostuneille.”

- Ville Väänänen

- Kouluttajat olivat erittäin ammattitaitoisia, rentoja ja huumorintajuisia, mutta asiallisia. Homma ei mennyt leikkimiseksi. Aina sai tukea ja apua, jos sitä kaipasi, mutta myös tultiin kehuaan, jos oli onnistuttu hyvin, selitti Kim Aro.

- Huonoa en kurssista näin äkkiseltään löydä. Tosin välillä paikalla oli vain yksi kouluttaja ja ryhmän kouluttamisessa on silloin omat haasteensa, kertoi Karlsson.

Molemmissa osastoissa keuhuttiin omaa ryhmää. Esiin nousi erityisesti hyvä ryhmähenki, positiivinen kannustaminen ja huumori.

- Koskaan ei tullut tunnetta, että ”taas ampumapäivä, ei jaksa”, vaan sinne mentiin hyvällä mielellä. Kurssilla parasta oli tietenkin itse ampuminen ja uuden oppiminen. Kaikki varmasti kehittyivät ampujana, kuvaili Aro.

Moni toivoi jatkokurssia, ja esiin nousi selkeä toive myös siitä, että vastaavanlainen peruskurssi voitaisiin järjestää uudestaan. Sellainen onkin suunnitteilla, joten tarkkaile sähköpostiasi: tämänkin kurssin ilmoitus tuli päivystäjältä.

Teksti ja kuvat: Jenni Paasio

Aina ei ammuttu keskelle taulua, vaan kouluttajan käskyjen mukaisesti tiettyyn numeroituun lappuun.

Kouluttajan näkökulma

Jo kurssia suunnitellessa päätimme, että kurssilla ammutaan paljon, rakennetaan kokemattomille ampujille mahdollisimman hyvä osaamis pohja, jonka päälle aiheesta innostuneet voivat jatkaa joko taktisen tai toiminnallisen kilpa-ammunnan parissa. Kurssin aloitusajankohta tiedettiin haasteelliseksi. Sydäntalven paukkupakkaset, lumimyrskyt ja pimeys tulisivat lisäämään kurssin vaikeusastetta, mutta suomalaisen sotilaan tulee pystyä toimimaan kaikissa mahdollisissa sääoloissa, ja tulisihan se kevätkin jossain vaiheessa.

Kurssilaiset jaettiin kahteen osastoon sattumanvaraisesti. Kurssi oli nimenomaisesti suunnattu kokemattomille ampujille, joten tasokokeita tms. ei pidetty. Kaikkien kanssa aloitimme ammunnan aakkosista, turvallisesta aseenkäsittelystä, termeistä ja aseotteista. Jokaiselle harjoituskerralle pyrimme saamaan vähintään kolme kouluttajaa, jotta mahdollisimman monta virhettä saataisiin korjattua ja koulutus pidettyä yksilöllisenä, sekä kurssin edetessä haastamaan nopeammin oppivia.

Halusimme liittää jokaiseen harjoittelukertaan ns. tasokokeen, testin, jolla kurssilainen pystyisi konkreettisesti seuraamaan omaa kehitystään. Samalla loimme olosuhteet stressiammunnan harjoitteluun; muiden seurattessa vieressä suorituksen luonne usein muuttuu.

Kouluttajilla oli yhteensä yli sadan vuoden kokemus niin toiminnallisesta kilpa-ammunnasta kuin taktisestakin ammunnasta. Kouluttajien kesken oli hyvä konsensus siitä, että ammunnessa ei ole yksittäisiä totuuksia, vaan ratkaisut tulee löytää yksilöllisesti jokaiselle ampujalle erikseen. Annoimme ideoita ja vaihtoehtoja, joista ampuja itse rakensi itselleen sopivimman ampuma-asennon tai liikkumistyylin. Huomionarvoista on se, että kurssilainen ampui enemmän laukauksia kuin perusvarusmies koko palveluksensa aikana.

Päällimmäisenä kurssista mieleen jäi innostuneisuus ja halu oppia uutta. Kolmituntiseksi suunniteltu harjoituskerta venyi usein nelituntiseksi, sillä kurssilaiset jäivät amuntojen jälkeen keskustelemaan ja kyselemään aseista ja varusteista, lupaprosesseista oman aseensa hankinnan suhteen ynnä muusta aiheeseen liittyvästä. Myös koulutustavoitteet täyttyivät jokaisen kohdalla. Viimeisillä kerroilla tasoerot kasvoivat tulevien huippuampujien takia.

Teksti: Sami Pajunen

Drillissä ammuttiin aikaa vastaan kolmeen tauluun mahdollisimman monta osumaa kahteen lippaaseen lipastetuista 12 patruunasta.

Taulujen noutaminen ampumapaikoille ei aina ollut helppoa. Etenkään silloin, kun sulanut lumi ja jää oli muodostanut katoksen suuren vesilammikon.

Rajakokemuksia

Valtakunnan rajalinja Savo–Suomi

Erikoisrajajääkärit ovat erikoisjoukkona nuorimmasta päästä ja tällä hetkellä kymmenes kurssi saa päätöksensä Imatran Immolassa. Toiminta keskittyy mm. tiedusteluun ja rajatoimintaan. Varusmieheksi haetaan erikseen ja vaativat pääsykokeet läpäisevät vain harvat.

Maakuntakomppania sai pyynnön avustaa erikoisrajajääkäreiden killan järjestämässä jotoksessa. Taustalla ei ollut kuitenkaan ihan Immolaan kantautunut tieto kovista Päijät-Hämeen taistelijoista vaan totuus oli raadollisempi, sillä kutsu perustui pikemminkin puhtaasti nepotismiin. Luvassa oli sekä mielenkiintoista rastitoimintaa että kuljetustehtäviä.

Seitsemän hengen joukko suuntasi henkilöpakettiauton nokan kohti itää hyvissä ajoin, jotta ehdittäisiin hioa lopulliset sotasuunnitelmat. Perille päästiin turvallisesti historiallisen lentokentän kupeeseen. Aikaa jäi sopivasti alueen esittelyyn, koska yhtä lukuun ottamatta Immola oli uusi tuttavuus. Kateeksi käy uusittuja ampumaratoja, laskeutumistoria ja ”tappotaloa”. Hyvät on puitteet!

Majoittumisen ja alkupuhuttelun jälkeen oli aika käydä rastipaikoilla, jonne oli matkaa noin 40 km. Osa rasteista oli myös komppanian alueella. Paikkojen tultua vähän tutumaksi ja tehtävien selkiytyessä jäikin ruhtinaalliset pari tuntia aikaa ummistaa silmät.

Kello 3.00 kajahti komppanian kaiuttimista Avenged Sevenfoldin Nightmare merkiksi jotokseen osallistujille pyyhkiä rähmät pois silmistä. Puhuttelussa aikamääräksi oli annettu K-5. Rastihenkilöstön odotellessa partiot järjestyivät pihalle riviin aamujumppaa ja -suihkua varten. Armon käydessä oikeudesta paita ja kalsarit saivat jäädä päälle, mutta suihku oli mallia vesiletku.

Kun unihiekat oli huuhdeltu pois, alkoivat rastit pyöriä omilla tahoillaan. Junarastilla kaappari sai tuntea FX-aseitten osumat panttivangin säilyessä useimmiten ilman minkäänlaisia hipaisuakaan. Rastin jälkeen roiston nahka muistutti hyvinkin dalmatialaista koira.

Rajavalvontaa suorittavalla osastolla oli tehtävänä valvoa Savo–Suomi-rajalinjaa. Ymmärrettävästi liikettä havaittiin Savosta pois päin. Osa partioista – luultavimmin ne kieroimmat – onnistuikin soluttautumaan Suomen puolelle.

Partiot kuljetettiin hieman lähemmäs seuraavia rastipaikkoja. Kunto ei ollut esteenä vaan aikataulut pääpainon ollessa rastien suorituksessa eikä liikkumisessa. Rastihenkilöstöä tarvittiin vielä päivän aikana mm. lääkinnässä, voimankäytössä ja vartiomiesroolissa.

Hivenen huonoa tuuriakin oli matkassa. Komppaniastamme löytyy nyt taistelija, joka on haavoittunut miinasta. Oudointa tarinassa on se, että haavoittuminen ei tapahtunut jalkoihin vaan silmäkulmaan. Harvemmin telamiina osuu silmäkulmaan, mutta rinteessä ja tähtien ollessa huonossa asennossa sekin on mahdollista. Myös toinen epäonni kohtasi, kun Kirkaa muistuttavan yliväepelin autoon oli murtauduttu reissun aikana. Liekö varas etsinyt demonauhoja, mutta ainakin soitin oli kelvannut mukaan.

Supersankarit SuurSavo, Kirka ja KiPu valmiina toimintaan.

Oli ilo katsella nuorten miesten sähkökkää toimintaa. Tässä porukassa ei sohvaeserviläisiä näkynyt! Rasteja oli paljon kattavasti saatua koulutusta ajatellen. Aikataulujen kiristyessä osa rasteista jouduttiin jättämään pois. Valitettavasti omasta porukasta jouduttiin myös karsimaan hyviä ehdokkaita ajoluvan puutteen takia. Jatkomahdollisuuksia odotellen.

Teksti: Erkki Vilja

Kuvat: Erkki Vilja ja A-P Riipinen

Erikoisen joukko

VARMISTIN 2017

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania